

به بهانه درگذشت ناصر گیوه چی اولین مرد نقره ای کشتی ایران در المپیک:

به بیمارستان نرفتم، در بازی های آسیایی مدال گرفتم!

وهبی امره طلای مرا خورد

ناصر گیوه چی هم از دنیا رفت؛ قهرمانی که در المپیک هلسینکی اولین مدال نقره را برای کشتی ایران به ارمغان آورد و این درخشش را تا اواخر دهه ۵۰ میلادی ادامه داد. با هم یکی از آخرین مصاحبه های گیوه چی را می خوانیم. مصاحبه ای اختصاصی با دنیای ورزش که تا امروز منتشر نشده بود... یادش گرامی باد!

گرفت. در حقیقت اگر تختی، تختی شد با این حمایت های زندی بود. زندی در المپیک ۱۹۴۸ نیز شرکت داشت. او وقتی در دبیرستان نظام بود و ورزش از ۷۰ بیشتر شده بود، پهلوان کشور شد. زندی ۴ بار پهلوان شد و بعدها تختی ۳ بار. این دو با یکدیگر زیاد تمرین می کردند مربی مان نیز «صائیم بیک اریکان» از ترکیه بود. او بود که قوانین و فنون کشتی مدرن را به ما آموخت. در آن زمان حبیب اله بلور به علت اختلاف با فدراسیون در قزوین حضور داشت در کنار صائیم بیک، مردانی چون فیلی و کیومرث ابوالملوکی (در کشتی فرنگی) زحمات زیادی برای کشتی کشیدند. این تیم موفق شد ۵ مدال المپیک کسب کند که ۲ تنای آن نقره و ۳ تنای دیگر برنز بود. لازم به ذکر است که رقابت ها نیز ۱۵ دقیقه ای بود.

*** چرا تیم ایران با این نفرات قدرتمند موفق به کسب مدال طلا نشد؟**

در رقابت های المپیک ۱۹۵۲ از نداشتن داور و مسوولان متنفذ ضربه خوردیم. در آن زمان «وهبی امره» ترک معاون رئیس فدراسیون بین المللی کشتی (روژه کولن) بود و در نتیجه رقابت ها اعمال نفوذ می کرد. در حالی که مسوول تیم ما تیمسار دفتری بود که او هم پس از انجام رقابت ها به محل برگزاری مسابقات آمد. در آن زمان کشورهای

شب به تیم فرنگی اختصاص داشت.

*** از چه زمانی عضو تیم ملی شدید؟**

تقریباً ۱۹ ساله بودم که عضو باشگاه تاج شدم و به عنوان عضوی از این تیم در رقابت های قهرمانی کشور که در اراک برگزار می شد، شرکت کردم. این اولین باری بود که در مسابقات قهرمانی کشور در تهران برگزار نمی شد. در این رقابت ها برای اولین بار قهرمان کشور شدم. پس از آن رقابت های انتخابی المپیک در محل سیرک تهران (روبه روی باشگاه) برگزار شد. هفت مسابقه دادم و پس از گذراندن اردویی در دانشکده افسری، راهی المپیک شدم. بعد از عضویت در تیم ملی به عنوان کارمند زاندار مری کار خود را در نیروی انتظامی آغاز کردم.

*** از المپیک ۱۹۵۲ بگوئید. کدام نفرات در تیم کشتی ایران حضور داشتند؟**

به ترتیب در اوزان اول تا هشتم محمود ملاقاسمی، مهدی یعقوبی، من، توفیق جهانبخت، عبدالله مجتبیوی کاپیتان تیم غلامرضا تختی، عباس زندی و امجد وفادار حضور داشتیم. در این رقابت ها عباس زندی به یک وزن بالاتر رفت زیرا احمد وفادار از او حساب می برد اما آماده رقابت با تختی بود. به این ترتیب تختی در وزن ششم کشتی

*** ناصر گیوه چی چگونه به کشتی روی آورد؟**

من در دوم اسفند ۱۳۱۰ در خیابان مولوی و رو به روی باغ فردوس متولد شدم. اجداد خانواده مان همگی تهرانی بودند. من از مودکی با بچه های محل به بازی هایی چون چلتوپ، الک دولک و کشتی می پرداختم. یکی از دوستانم «علی افشار» ژیمناست باشگاه نیرو بود. این باشگاه رو به روی یک بستنی فروشی معروف به نام «اکبر مشدی» قرار داشت. افشار به من گفت: «وقتی تو در خاک و خل همه را به زمین می زنی، اگر به باشگاه بیایی بهتر از این خواهی شد.» به این ترتیب در کنار افشار راهی باشگاه نیرو و شدم. عصری که به باشگاه رفتم حدود ۸ نفر هم قدم و هم سن و سال خود را دیدم. محمدعلی فردین نیز تازه به کشتی روی آورده بود و نفراتی چون کریم موسویان و حسین حجار نیز حضور داشتند. فردای آن روز نام نویسی کردم. ماهی دو تومان شهریه مان بود و یک شورت برزنتی نیز برای تمرین تهیه کردم. حاج اکبر نیکی که کشتی گیر خوبی بود و در باشگاه «آهن» با حبیب اله بلور تمرین می کرد، هفته ای دو سه روز به ما تمرین می داد.

*** تا چه زمانی در باشگاه نیرو ماندید؟**

پس از مدتی تمرین دیدم حریف تمرینی ندارم. به همراه موسویان به باشگاه «پولاد» در خیابان شاپور رفتم. حاج عبدالحسین فیلی این تیم را اداره می کرد. پس از آن نیز صائیم اریکان ما را تمرین داد. تیم ملی آن زمان در دارالفنون تمرین می کرد و فقط نفرات اول تا ششم هر وزن را به محل تمرین راه می دادند. در هفته سه شب به تیم آزاد و سه